

«Μύρτις: πρόσωπο με πρόσωπο με το παρελθόν»

Πρόκειται για μια περιοδεύουσα έκθεση, σχεδιασμένη με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να μεταφέρεται και να στήνεται σε κατάλληλο χώρο, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Σκοπός της έκθεσης είναι να παρουσιάσει στο κοινό όλα τα στάδια της πορείας που ακολουθήθηκε, ξεκινώντας από την αρχαιολογική ανασκαφή ομαδικού τάφου στο αρχαίο νεκροταφείο του Κεραμεικού, μέσα από τη μελέτη του σκελετικού υλικού για τον προσδιορισμό της ασθένειας που αποδεκάτισε τους κατοίκους της πόλης και έγινε γνωστή ως «Λοιμός των Αθηνών», και φτάνοντας στην ανάπλαση του προσώπου ενός από τα θύματα του λοιμού, της εντεκάχρονης Μύρτιδος.

Αναδεικνύονται τα αποτελέσματα της μελέτης γενετικού υλικού από τον πολφό δοντιών τριών κρανίων της ομαδικής ταφής, από τα οποία προέκυψε η πιθανή αιτία που, σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες, προκάλεσε το λοιμό της Αθήνας του 5ου π.Χ. αιώνα, με θύματα το ένα τρίτο του πληθυσμού της και τον ηγέτη της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, τον Περικλή.

Παράλληλα η έκθεση προβάλλει τη διεπιστημονική συνεργασία και συμβολή στη μελέτη αρχαιολογικού σκελετικού υλικού, με αφορμή την ανάπλαση του κρανίου της Μύρτιδος.

Το 1994-1995, στη διάρκεια των εργασιών της εταιρείας Αττικό Μετρό για την κατασκευή του νέου υπόγειου σιδηρόδρομου της Αθήνας, βρέθηκε στην περιοχή του Κεραμεικού η συνέχεια του σημαντικότερου νεκροταφείου της αρχαίας Αθήνας. Η αρχαιολογική αυτή ανασκαφή έφερε στο φως, ανάμεσα σε άλλα, έναν ομαδικό τάφο, ο οποίος τοποθετήθηκε χρονικά στην εποχή του Λοιμού των Αθηνών του 430-426 π.Χ., και ο οποίος περιείχε σκελετικό υλικό από την ταφή περίπου 150 ανθρώπων, ενήλικων και παιδιών.

Μεταξύ αυτών υπήρχε και το κρανίο ενός κοριτσιού, 11 περίπου χρόνων, το οποίο διατηρούσε ένα σημαντικό χαρακτηριστικό αυτής της ηλικίας, δηλαδή τη νεογιλή οδοντοφυΐα συγχρόνως με τη μόνιμη. Έτσι γεννήθηκε η ιδέα της ανάπλασης ενός παιδικού κεφαλιού της εποχής του Περικλή και η παρουσίασή του σε σχετική έκθεση.

Είναι γεγονός πως έχουν σχεδιαστεί και υλοποιηθεί πολλές μονοθεματικές εκθέσεις, και ακόμα περισσότερες που είχαν σημείο αναφοράς κάποια επιστήμη. Όλες συνέθεταν εικόνες που αφορούσαν ένα συγκεκριμένο ερευνητικό πεδίο. Είναι η πρώτη φορά, με την έκθεση 'Μύρτις: πρόσωπο με πρόσωπο με το παρελθόν', που δημιουργείται ένα εκθεσιακό σύνολο, το οποίο χρησιμοποιεί ως κύριο εργαλείο μεταφοράς μηνυμάτων το αναπλασμένο πρόσωπο ενός παιδιού. Επιπλέον, με αυτό το εργαλείο αναδεικνύεται η σπουδαιότητα της διεπιστημονικότητας στην έρευνα και η εφαρμογή των αποτελεσμάτων της σε πολλά γνωστικά πεδία.

